

ZWERTERTJE

Uitgave van Stichting Kat in Nood Drachtstercompagnie
Verschijnt twee keer per jaar, jaargang 31, nummer 2, december 2011



Geachte donateurs

De eerste vorst is al weer geweest, de vloerverwarming staat aan en de katten liggen heerlijk warm in hun mandjes. Het jaar 2011 is bijna weer voorbij en ik kan niet anders zeggen dan dat het voorbij gevlogen is. Het was een productief jaar in vele opzichten. Ik zal u eerst vertellen wat er allemaal gerealiseerd is.

COLOFON

Stichting Kat in Nood
Sannige Wyk 5a
9222 LE Drachtstercompagnie

www.katinnood.nl
info@katinnood.nl

Telefonisch bereikbaar maandag
tot en met zaterdag; 10.00 - 15.00

Tel. (0512)300664

Voor een bezoek aan onze
stichting kunt u een afspraak
maken.

Giro 38 84 393
Stichting Kat in Nood

KvK Groningen 41047992

Bestuur:
Jan Karel Prinsen (v) Michiel
Schrier (s) Ilse van der Meer, (p)
Ineke van Dam, Birgitte Groenier
en Naomi Schoop

Redactie en vormgeving;
Rixt Jellesma
Michiel Schrier

Coverfoto:
Sjokkie door Govert Groenier

Oplage: 1000 exemplaren



Zoals u in het vorige nummer al heeft kunnen lezen hebben wij enorm veel kittens opgevangen afgelopen zomer. We lossen niets op door bij een neutralisatie-actie alleen de volwassen dieren te helpen en de kittens te laten zitten. In negen van de tien gevallen gingen deze dan ook met ons mee. Dit jaar hebben wij in totaal 96 kittens opgevangen waarbij het merendeel gelukkig al weer een fijn nieuw adres heeft gevonden. Een paar van deze schatjes woont nog bij ons. Dit zijn kittens van april-mei die inmiddels al weer ruim een half jaar zijn. Sommigen hebben een slechte start gehad waardoor ze een klein beetje verlegen zijn. Wij hopen ook voor hen nog een plekje te vinden, vandaar dat wij ze verder in dit nummer even aan u voorstellen. U zult begrijpen dat wij al deze kittens niet in het centrale gebouw konden huisvesten. Alleen al met het oog op de gezondheid van alle dieren. Daarom hebben wij in de zomer besloten om een extra vertrekje te plaatsen voor de kittens. Al snel kreeg het de naam 'De Keet'. Er is meteen isolatie aangebracht en verwarming. Dus ook in deze koude periode is het prima vertoeven voor onze 'pubers'. In een eigen buiten-rennetje hebben ze dolle pret. Bernard en Gerrit: Bedankt voor de hulp met het huisje in elkaar te zetten. Michiel en Klaas: Bedankt voor de afwerking. Het ziet er fantastisch uit.

Wij hadden u ook al laten weten graag bliksembeveiliging aan te willen laten brengen. Dit kon gerealiseerd worden door een schenking van Stichting Katten in Nood, die helaas opgeheven werd. Eind augustus is alles naar volle tevredenheid aangebracht. Een veilig idee! Er zijn tegelpaden rondom en tussen de buitenrennen aangelegd zodat bezoek de katten ook in hun buitenverblijven kan bewonderen zonder vieze schoenen te krijgen.

Verder zijn er dit jaar uiteraard heel veel katten opgevangen. Soms voor een korte periode, soms voor langdurige opnames. We hebben weer hele trieste gevallen voorbij zien komen, waarbij we alleen maar blij waren dat we konden helpen. Toch blijft de frustratie groot rondom vrijwel al deze acties. Er zou een veel betere samenwerking mogelijk moeten zijn tussen de verschillende dierenbeschermingsorganisaties. Maar in de praktijk blijken ideeën en standpunten zover uit elkaar te liggen dat het vrijwel onmogelijk lijkt. Gelukkig hebben wij momenteel een redelijke samenwerking met Dierenbescherming Groningen, waarvan ik hoop dat deze zo blijft.

Vanuit de Dierenbescherming krijgen we verontrustende geluiden met betrekking tot de crisis. Zij krijgen wekelijks telefoon van mensen die om financiële reden niet meer voor hun huisdier(en) kunnen zorgen. Vooruitkijkend naar

2012 en de bijbehorende bezuinigingen hangt dit iedere opvang als een 'Zwaard van Damocles' boven het hoofd. Wij kijken dan uiteraard naar onze eigen doelgroep en vrezen dat het aanbod nog groter gaat worden. De hoeveelheid angstige katten die nu nog in de asielen verblijven is enorm. En wat gaat er met deze dieren gebeuren als ze nergens naar toe kunnen en de toestroom alleen maar groter wordt? Vanuit sommige hoeken wordt al gesproken over euthanasie, een angstige gedachte.

Wij hebben in oktober ook een hele harde klap gekregen. Onze vrijwillige dierenarts Ingrid Lewin moest stoppen met haar werkzaamheden voor onze stichting. Op haar verzoek kan ik de reden hiervan niet meedelen, maar ik kan u wel zeggen dat het geen vrijwillige keus was of te maken had met haar gezondheid. Ik zal hier in het volgende nummer ongetwijfeld (met hopelijk goed nieuws!) op terug komen. Ingrid heeft overigens in de oktobermaand



Klaas Jellesma en Michiel Schrier

met een team mensen maar liefst 811 zwerfkatten in Indonesië geneutraliseerd. Werkelijk een topprestatie. Wie het leuk vindt om hier meer over te lezen kan kijken op:

dieren nood.nl/Sterilisatie-project-Indonesie.html

Gelukkig zijn Ingrid haar belangeloze werkzaamheden voor ons voorlopig overgenomen door dierenarts Pier Prins, waar wij heel erg dankbaar voor zijn. Hij maakt het mogelijk door te gaan met het helpen van schrijnende gevallen die op geen enkele andere wijze geholpen worden. Gelukkig hebben wij Pier op onze beurt ook al weer kunnen helpen. Hij is vanuit zijn praktijk in Winsum (Gr) ook werkzaam voor de zeehonden crèche in Pieterburen. Om twee zeehonden goed te kunnen opereren heeft hij onze operatielamp even geleend.

De decembermaand is nog niet helemaal voorbij, maar inmiddels zijn er dit jaar ruim driehonderd katten geneutraliseerd. Deze dieren zorgden vaak al jaren voor 'overlast' en dat dit nu eindelijk gestopt is, geeft een enorm goed gevoel.

Met onze bewoners gaat het ook nog steeds uitstekend, hoewel de verblijven echt 'op slot' staan. Wij willen niet de fout maken door teveel dieren bij elkaar te zetten. Hierdoor zou het fijne leefklimaat een dreun krijgen met alle gevolgen voor de gezondheid en welzijn van dien. Ons bewoners-aantal stond op 31 december 2010 op 112, inmiddels staan we op 161. U zult begrijpen dat de uitbreiding die wij graag willen realiseren ook echt nodig is. Verder in dit Zwervertje gaan wij wat dieper op dit onderdeel in.

Het afgelopen jaar hebben wij ook weer afscheid moeten nemen van een paar van onze bewoners, twaalf in totaal. Het waren vrijwel allemaal dieren die al heel lang bij ons woonden en waarbij ouderdom en de bijbehorende gebreken ze fataal zijn geworden. Desalniettemin blijft afscheid nemen moeilijk. We hebben 173 katten opgenomen waarvan we er gelukkig ook weer 113 hebben kunnen herplaatsen. Niet slecht voor een Stichting die moeilijk tot niet-herplaatsbare katten opvangt!

Het jaar 2011 heeft ons veel goeds gebracht, wat op alle fronten merkbaar is. U bent overigens van harte welkom om dit ook nog met eigen ogen te bekijken. Wij organiseren een leuk evenement in de week voor kerst waar u allen van harte voor wordt uitgenodigd. Zie de uitnodiging verderop in het Zwervertje.

Ik wil u, vooral namens onze bewoners, ook weer bedanken voor uw steun in het afgelopen jaar. Het gaat goed bij ons, maar zonder uw steun zou alles wat wij doen niet mogelijk zijn. Wie weet nog tot ziens, en anders wens ik u alvast hele fijne kerstdagen en een gezond en gelukkig 2012!

Vriendelijke groeten,

Rixt Jellesma





Katten Kerst Kadomarkt

19 - 21 december van 14.00 tot 18.00

22 - 23 december van 14.00 tot 21.00

Bij Kat in Nood zal een gezellige kerstsfeer heersen. De centrale hal en een deel van de parkeerplaats zal worden ingericht als winkel. Leuke (katten) spulletjes waarvan de opbrengst in zijn geheel gaat naar de stichting en haar bewoners.

Ook vragen wij extra aandacht voor een aantal van onze te herplaatsen katten.

U bent van harte welkom op één van deze dagen.



Daarnaast wordt een geweldig initiatief uitgevoerd door vrijwilligers Aaf, Janke en Fokje. Zij maken prachtige kerststukjes, kaarsen en kerstkransen die op deze dagen gekocht kunnen worden. Uiteraard ook weer ten bate van onze katten. En menig bloemist is jaloers op de kennis en kunde van deze dames!

Als u interesse heeft in één of meerdere van deze creaties, kunt u deze vooraf al bestellen. Ze worden dan speciaal voor u gemaakt, waarna u ze tijdens de Katten Kerst Kadomarkt kunt ophalen. De prijzen variëren tussen 2,50 en 17,50.

U kunt uw kerststukje(s) bestellen:

info@katinnood.nl
0512-300664

Bij voorkeur bestellen voor 17 december.

1



2



3



4



6



7



5



8



Mira(culum)

Het was ochtend. Kleine Mira strekte haar pootjes en bolde haar ruggetje. Ze snuffelde om zich heen op zoek naar haar moeder en zusjes. Zien kon ze hen niet meer. Toen ze tien weken oud was, was ze heel erg ziek geworden. Haar keel en neusje deden enorm pijn en ze moest steeds niezen. Ze rook ook niets meer en at daardoor vrijwel niet. Alleen de warme vacht van haar moeder deed haar herinneren aan dat fijne gevoel in haar buikje. Alleen daardoor dronk ze en wist ze zichzelf in leven te houden. Toen was het begonnen.. Eerst deden haar oogjes alleen pijn en waren ze soms dichtgeplakt van de viezigheid. Maar na een tijdje begon ze ook minder te zien. Toen ze drie maanden oud was zag ze vrijwel niets meer. Alleen als de zon op het raam scheen van het kamertje waar ze woonde, zag ze wat schimmen. Maar meer dan dat zou het niet meer worden...

Mira liep wat rond en knuffelde met haar twee zusjes. Ze kende het kamertje goed en wist precies waar ze moest lopen om zich niet te stoten. De bak waar ze haar plasje op moest doen stonk vies, dus ze besloot het nog maar even op te houden. Eigenlijk stonk het altijd op het kamertje, maar ze was er aan gewend. En toch rook het vandaag anders. Mira wist niet precies wat ze rook, maar wel dat het heel lekker was. Ze probeerde te ontdekken waar het vandaan kwam. Op de grond lukte dat niet, daar was het alleen maar vies en rook ze de bekende luchten die ze al sinds haar geboorte kende. Nee, deze lucht kwam ergens anders vandaan. Haar kopje ging omhoog en ja! daar kreeg

ze een volle lading in haar neus. En dat was nog niet alles. Ze voelde ook wat. Haar haartjes bewogen even en van dat gevoel begon ze gewoon even te beven. Hier wilde ze meer van weten. Ze kende het kastje dat onder het raam stond omdat ze daar haar nageltjes wel eens aan scherpte. Misschien lukte het ook wel om zich daar aan omhoog te trekken. Mira scherpte haar nagels en boorde ze in het hout. Met een flinke slag sloeg ze haar andere pootje een stukje hoger en wist zo met zes slagen de bovenkant van het kastje te bereiken. Daar zat ze en de lucht en het gevoel waar ze op de grond even kort van genoot kwam nu vol in haar gezichtje. Wat was dat lekker zeg!

Mira zat zo een paar minuten, haar neusvleugeltjes trilden en haar hart klopte van opwindning. Ze kon zichzelf niet bedwingen en moest ontdekken waar dit precies vandaan kwam. Omdat ze niets zag moesten haar andere zintuigen deze vraag gaan beantwoorden. Mira stond op en nam een stap. Maar in plaats van verder te lopen viel ze als een baksteen drie meter naar beneden. Want de kleine Mira wist niet dat ze op de bovenverdieping van een huis woonde, waar het raam toevallig een ochtend was geopend om te luchten.

Mira kwam hard op te grond terecht en miauwde van de pijn in haar pootjes. Ze miauwde om haar moeder en zusjes, maar er kwam niemand. Ze probeerde op te staan wat na een paar pogingen lukte. Ze had geen idee waar ze was en al helemaal niet waar ze op stond. Het was zacht en nat en rook eigenlijk heel lekker, ook al kon Mira er op dat moment niet van genieten. Als er geen gras gegroeid had op de plek van haar val, was het mogelijk een stuk slechter met haar afgelopen.

Mira moest weer terug komen bij haar moeder, maar had geen idee hoe. Ze begon rustig te lopen, stapje voor stapje. Ze voelde alleen maar die gekke sprietjes tussen haar teentjes en haar pootjes werden alsnog natter. Ze botste een paar keer ergens tegen aan. Maar omdat ze niet hard liep deed het gelukkig geen pijn. Ze bleef lopen en miauwen in de hoop dat een bekende haar opmerkte. Maar niets was minder waar. Ze hoorde wel een geluid, maar dat was volslagen onbekend voor haar. Maar toch trok het geluid.. Ze kon niet anders dan er naar toe lopen. Toen ze zich beseftte dat ze heel dichtbij was en moest stoppen zakte de grond onder haar pootjes weg en viel ze weer naar beneden. Nu maar een klein stukje, maar in plaats



Klaas Jellema (foto) en Michiel Schrier (bewerking)

van het zachte gras van haar eerdere val, viel ze nu in een koud en nat gat. Mira was na vijftien meter te hebben gelopen van de kant gevallen en in het kanaal terecht gekomen.

Ze ging kopje onder en kwam enkele seconden later weer schokkend boven. Dit was nog erger dan het kamertje en de stank die ze gewend was! Dit was ronduit verschrikkelijk. Ze sloeg wild met haar pootjes maar wist niet waar ze heen moest. Alles was koud, nat en donker. Donker....zoals Mira haar leventje tot nu toe was geweest.. Toen ze bijna geen kracht meer had raakten haar pootjes de wal. Ze sloeg haar nageltjes uit en greep wat ze maar te pakken kon krijgen. Zo trok ze zichzelf op de kant. Minutenlang heeft ze daar gelegen. Uitgeput en verkleumd. Ze wist niet wat ze moest en bleef dus maar liggen.

Zo vond een wandelaarster onze Mira. Aangezien dit drama op zondag plaatsvond en wij als één van de weinige opvangen vrijwel altijd te bereiken zijn, kwam ze bij ons terecht. Wij gaven haar de naam Mira, een afkorting van miraculum, oftewel een wonder.

Navraag in de omgeving heeft dit verhaal met zich meegebracht wat in grote lijnen moet kloppen. Mira is uiteindelijk gevonden in een weiland. Het kanaal waar ze uitgekomen is heeft een breedte van zeker zes meter. Hoe ze de overkant gehaald heeft, is echt een wonder. Haar ogen zijn door een duidelijk zware niesinfectie aangetast. Er hebben vergroeiingen plaatsgevonden en in eerste instantie zag ze helemaal niets. Onze dierenarts heeft een paar vliezen weg kunnen knippen en na een periode van flink zalven zijn ze toch nog een stuk opgeknapt. Het is een wonder dat Mira haar karakter zo goed is gebleven onder dit alles. Ze gedraagt zich als een 'gewone' jonge poes. Speelt op haar eigen manier en is vreselijk aanhankelijk.

De man van onze vrijwilligster Janke viel als een blok voor haar. Inmiddels woont ze bij hun en krijgen wij wekelijks verslag van haar avonturen. Geweldig dat zij juist een poes als Mira een tweede kans bieden. Of de familie Klaassen dit jaar een kerstboom in huis zet weten wij niet, want het ontdekken is Mira nog niet verleerd. Hoe dan ook; dat ze een warm mandje tijdens deze dagen heeft is zeker.

Op naar de nieuwbouw



Michiel Schrier

In 2012 gaan wij starten met onze uitbreiding. Het wordt een heel project, maar we hebben er enorm veel zin in. Een grondverwerkingsbedrijf uit Drachtstercompagnie gaat, afhankelijk van het weer, de komende maanden bezig met het ophogen en draineren van de grond. Dan zal in het voorjaar de fundering gelegd worden waarna de opbouw van de verblijven kan beginnen. We hebben er voor gekozen om de uitbreiding in zijn geheel neer te gaan zetten. Dit was uiteindelijk toch een stuk voordeliger dan het in twee fasen te moeten doen.

De 'spaarpot' voor de nieuwbouw is nog niet helemaal vol. Momenteel zijn we nog met diverse kanalen bezig om het totale plan uit te kunnen voeren. Toch is er al een zodanig groot deel gedekt dat wij de aftrap wel durven te nemen.

Waar we waanzinnig blij en ook vereerd mee zijn is de financiële steun van Stichting het Waardige Dier. Wij denken dat onze organisatie past binnen het gedachtengoed van Dhr de Waard en zullen er alles aan doen dit zo te houden.

Twee donateurs waarvan wij de naam op verzoek niet zullen noemen, nemen ook een belangrijk deel van de bouw voor hun rekening. Dat zij zoveel vertrouwen in ons hebben is echt heel bijzonder. Ook hen zullen wij niet teleurstellen.

Donateurs die al een donatie hebben gedaan of dit nog gaan doen weten, hoe ontzettend dankbaar wij, maar vooral onze (toekomstige) bewoners hiermee zijn. Dat onze Stichting nog altijd helemaal zelfstandig draait en ook nog in staat is uit te breiden is gewoon fantastisch.

Wij zullen u de komende maanden via onze website op de hoogte blijven houden. Tevens zal hier een 'geld-meter' op te zien zijn waar wij op aangeven hoe ver we zijn en natuurlijk hoeveel er nog nodig is.

Er is een apart rekeningnummer voor de uitbreiding, dus als u een extra donatie wilt doen, mag dit op Rabobanknummer 1527.51.750 tnv Stichting Kat in Nood in Drachtstercompagnie, o.v.v. Nieuwbouw.

U weet het; alle beetjes helpen!

Stichting Het Waardige Dier

Oprichter en naamgever Dirk de Waard (1940-2010) richtte op 23 juli 1998 Stichting Het Waardige Dier op.



Dit met als doel om na zijn overlijden met de beschikbare gelden uit zijn nalatenschap steun te verlenen aan met name zwerf- en/of gewond geraakte dieren in Nederland. Zijn wens was dat speciale aandacht uit zou gaan naar katten.

Elke vrijdag maakte de markante Velsenaar zijn ronde door de gemeente Velsen om op vaste adressen kattenvoer te brengen. Wanneer hij signaleerde dat een kat ziek was, gaf hij iemand opdracht om met de kat naar de dierenarts te gaan. De rekening werd door hem voldaan. Daarnaast schonk hij regelmatig een bedrag aan instellingen die zich inzetten voor het welzijn van katten.

Zo weerbarstig als hij naar mensen kon zijn, zo liefdevol was hij voor dieren. De Stichting Het Waardige Dier is daarvan het bewijs. De Velsense ondernemer is in maart 2010 op 69-jarige leeftijd overleden.

Meer informatie kijk op:
www.hetwaardigedier.nl



Blijvertjes?

Als het aan ons ligt niet!

Al deze katten -sommigen bestempeld als onplaatsbaar- wonen nu met veel plezier op de stichting, maar zijn altijd nog beter af bij een goede baas. Dan komt er bij ons weer een plekje vrij voor een andere 'kat in nood'.



Hoe deze beeldschone dame bij ons terecht gekomen is, leggen wij u graag telefonisch uit. Haar verhaal is behoorlijk triest.

Ze is bij ons aangesterkt en blijkt een hele lieve, beetje verlegen poes te zijn. Niet erg op de

voorgond, maar zo lief en zacht als je haar even bewust opzoekt. Aukje is ongeveer vier jaar oud. Wij gunnen haar nog enorm veel fijne jaren, misschien wel bij u!

Er zijn al hordes mensen komen kijken naar onze mooie lieve Lizzy. Maar blijkbaar is ze iets 'te gewoon', want er is nooit iemand die verder komt dan kijken.

Lizzy is bij een andere opvang binnen gekomen met een zware



niesinfectie. Ze ging naar ons met het stempel chronisch, maar is vanaf dag één klachtenvrij. Lizzy is kerngezond en hartstikke lief. Ze is geschat op acht jaar, enorm aanhankelijk en nog lekker speels. Sociaal met andere katten... gewoon een schatje.

De kinderen van Mamsie waren wij natuurlijk zo kwijt. Die waren klein en schattig om te zien. Dat Mamsie zelf nog maar een jaar geleden ook zo was doet er blijkbaar niet toe... Zij zit nog steeds bij ons en wil ook dolgraag een eigen stekkie. In

haar korte leventje is ze van hort naar her gesleept en uiteindelijk kwam ze met haar grut bij ons.

Mamsie is een tengere intelligente dame met een iets oosterse uitstraling. Komt u eens kennis maken?



'Wilde' prachtige Gosse zou na zijn castratie in het kader van TNR, weer vertrekken. Maar toen hij onder narcose lag zagen wij dat hij diepe ontstoken wonden aan zijn achterpoot had. Die moesten eerst behandeld worden. Achteraf is deze pijnlijke

poot zijn redding geworden, want na een aantal dagen bleek hij veel minder wild dan ons was verteld. Na drie weken was hij al een dikke vrij-kont. Hij loopt nu in een groep met zestien soortgenoten waar hij het heel goed tussen doet.

Lindsey is afkomstig uit een opvang in Zaandam. Hier was zij schuw en moeilijk in de verzorging waardoor ze naar ons verhuisde. Ze woont nu een jaar bij ons en is door de rust, aandacht en ruimte compleet veranderd. Het is één van de

aanhankelijkste katten van haar verblijf geworden. Ze is nog jong waardoor we haar echt een eigen plekje gunnen voor de rest van haar leven. Even geduld na de verhuizing, maar dan haal je met Lindsey een fantastische kat in huis.



We proberen het nog maar weer eens voor onze Topsy. Inmiddels is ze ruim tien jaar oud, maar nog altijd een schat. Schootpoes, gek op water (uit de kraan) en een lekker hapje.

Het enige waar Topsy niet van houdt zijn andere katten. Ze moet naar een plekje zonder andere katten en dan is ze zielsgelukkig.

Misschien kent u iemand? We gunnen het haar zo.



Met Nelie van ongeveer vijf jaar oud is helemaal niets mis. Haar baasje is overleden en ze zit nu te wachten op een nieuwe baas.

Nelie was wat verlegen in het begin, maar heeft zich inmiddels heel goed aangepast aan het



leven met veel soortgenoten. Het is een lieve aanhankelijke schootkat. Ze zal even moeten wennen op een nieuwe plek, maar al snel deze kant van zichzelf laten zien.



Het avondrondje

Elke avond, tussen half tien en half elf, loop ik nog even langs alle verblijven. Ik heb dan standaard een heel erg lekker hapje bij me, maar wie hier iets van wil hebben zal toch echt bij me moeten komen. Deze keer met Sjokkie.

Het compliment dat wij vrij vaak krijgen is de merkbare rust in de verschillende groepen. Deze is tijdens de avondronde mogelijk nog groter dan overdag. Vrijwel alle 'neuzen' zijn zichtbaar en maken op hun eigen manier even contact. De één geeft een knipoog, de ander komt voorzichtig snuffelen en er zijn steeds meer die zich stiekem even laten aaien. Toch zijn er ook altijd nog een paar die mij van een afstand aankijken met een gezicht van; 'Mens... ben je daar nu al weer? Sloof je toch niet zo uit'. En soms vraag ik me zelf ook wel eens af waar ik mee bezig ben als ik weer met een hoog liefkozend stemmetje ergens dubbelgevouwen onder lig om contact te krijgen met dat 'ene' katje..

Zo keek kater Sjokkie mij ook lang aan. Sjokkie is een kater op leeftijd die vanaf februari bij ons woont. Deze oude baas heeft een hele trieste voorgeschiedenis, die zo uitgebreid is dat ik er wel een compleet boek over kan schrijven. Toen hij bij ons kwam was hij in ieder geval compleet in zichzelf gekeerd. Bang, boos en niet te benaderen. Als je naar hem keek, kreeg je al een triest gevoel. Sjokkie is naar een verblijf gegaan en was toen hij los mocht overdag constant buiten. Daar probeerde ik, vooral 's avonds, contact met hem te krijgen. Ik deed enorm mijn best, Sjokkie verklaarde me voor gek.

Afgelopen augustus kon ik er, dankzij Kitty en een fantastisch team aan vrijwilligers, even tussen uit met mijn gezin. Mijn 'avondrondje' werd overgenomen door Liesbeth die tevens op ons eigen huis en dieren paste.



Klaas Jellesma

Mijn eerste avondrondje na thuiskomst was een bijzondere ervaring. Toen ik de tuin in liep van het verblijf waar Sjokkie woont, kwam er luid miauwend een kater op mij af rennen. Tot mijn grote verbazing bleek dit Sjokkie te zijn! Ik rende -zeg maar struikelde- richting de keuken om snel een lekker hapje voor hem te halen. Toen ik terug kwam zat hij nog steeds bij de picknick-tafel op mij te wachten. Miauwen, kopjes geven en toen ik dat al bijna niet geloofde liet hij zich ook nog eens uitgebreid aaien. Wat een fantastische thuiskomst was dat voor mij. Vele weken later staat Sjokkie 's avonds standaard klaar voor een hapje en een knuffel. Hij spint, kwijlt en geniet van de aandacht die hij krijgt. En daar hou ik me weer aan vast, als ik in het volgende verblijf plat lig met een verkrampte nek om contact te krijgen met een kat die mij aankijkt alsof ik gek ben.

**Wij
wensen
iedereen
een liefdevol
2012**



dino

Ik kon haast niet wachten om mijn verhaal weer te mogen vertellen. Want wij maken hier zoveel mee! Er is elke dag wel weer iets om met elkaar over te miauwen.



Govert Groenier

Gaaaapp.....Word ik toch zomaar wakker gemaakt om mijn verhalen te miauwen. Ik lag zo lekker te slapen op de vloer. Dat klinkt nog steeds gek, maar die is toch zó lekker warm. Nu het buiten wat kouder wordt, is het binnen echt heerlijk. Ik moet dan ook zo miauwen om die rare Rixt. Die loopt dan 's avonds om onze buitenren heen, met zo'n idiote stok waar licht uit komt om te kijken of we allemaal wel binnen zijn. En dan zeggen ze dat mensen slim zijn!! Als wij moeten kiezen tussen het koude natte gras of zo'n lekkere warme vloer dan weten we het wel hoor! Maar we laten haar lekker lopen. Af en toe plaag ik haar even door naar buiten te wandelen en even te miauwen. Gewoon om even 'miauw' te zeggen, maar dan komt Rixt heel hard aanrennen omdat ze denkt dat één van ons het koud heeft. Miauw, miauw... zo grappig..

Ik moet u eerlijk bekennen dat ik een beetje lui ben geworden. Ik hoef niet zo heel hard mijn best te doen om achter alle roddels te komen, want daar heb ik tegenwoordig hulp voor. Ik had de vorige keer ook al wat verteld over Babbels en ik geef toe... het is een rare tante, maar wel heel handig voor mij. Ik heb dan ook besloten dat ik maar beter aardig tegen haar kan doen, want ik weet niet hoe ze het klaar speelt, maar ze komt overal! Ze miauwt heel hard, mept om zich heen en dan krijgt ze gewoon alles voor elkaar. Stiekem vind ik haar dan ook best stoer.

Zo vertelde ze me dat ons personeel op een zaterdag helemaal zenuwachtig was. Er zou misschien iemand komen die haar wel wou hebben. Toen werd ik natuurlijk een beetje jaloers, want wie

wil háár nou hebben als ze ook zo'n mooie kat als mij kunnen kiezen! Maar goed...dat komt natuurlijk door mijn probleempje.. Maar iemand wou naar Babbels komen kijken en ons personeel vond dat verschrikkelijk!! Snapt u dat nou? De hele dag schrokken ze als er iemand kwam en toen de dag om was waren ze blij dat er niemand geweest was! Ze gingen het zelfs tegen die rare dingen die ze tegen hun oren aan drukken vertellen. Babbels vond het prachtig natuurlijk en dat liet ze merken ook. Weet u... ik ben mooi rond, maar Babbels is gewoon dik. Dan ligt ze ook nog op haar rug te draaien met haar dikke buik in de lucht. Ik vind dat gewoon een beetje raar maar ons personeel blijft er om lachen. Ze moet ook minder eten en dát vind ik dan wel weer leuk. Dan zijn er tenminste wat meer hapjes voor mij. Ze sturen haar ook vaak even naar buiten om een rondje te rennen. Ik doe dat ook regelmatig

even, maar dan uit mezelf. Probeer dan wat collega's mee te krijgen wat soms ook wel lukt. Maar Babbels vindt het geloof ik niet zo'n goed idee. Ze probeert het soms wel even, maar dan wordt ze een beetje uitgemiauwt door mijn collega's uit het eerste verblijf. Het ziet er ook wel heel lollig uit. Ze huft namelijk een beetje als een konijn, rent richting een boom en slaat haar nagels daar even in. Ze miauwt dan heel hard en dan..... heeft ze haar inspanning wel weer gehad. Maar goed.. ik geloof dat Babbels bij ons blijft wonen, want er is nooit iemand die haar wil en ons personeel vindt haar nu eenmaal leuk. Dus kan ik haar maar beter een beetje te vriend houden.

Babbels vertelde mij ook dat er nog zoveel leuke jonge collega's bij ons wonen. En weet u waarom die er nog steeds zitten? Omdat ze zwart of zwart-



Michiel Schrier

“ Dan ligt ze ook nog op haar rug te draaien met haar dikke buik in de lucht. ”

wit zijn. Snapt u dat nou? Er zijn echt mensen die komen kijken en zeggen; 'Jou vind ik niet mooi'. Ik werd toch zo boos toen Babbels mij dat vertelde. Want de mooiste kat van de Stichting is toch echt zwart! Ik weet ook zeker dat als ons personeel mij zou laten zien, die rare mensen wel anders zouden gaan denken. Ik ben toch prachtig?! Hoewel Kitty daar een tijdje geleden blijkbaar anders over dacht. Zij vond het nodig om mij met één of ander ding over mijn rug te strijken omdat daar wat haar vast zat. Ik had daar geen last van, maar toen Kitty mij met dat ding ging aaien, plots wel. Ik vind haar heel erg lief hoor, maar nu werd ze me toch wat te persoonlijk. Ik ben best een stoere kater, dus heb haar gewoon even een tikje gegeven. Daar kreeg ik natuurlijk ook weer meteen spijt van, dus heb ik het snel goed gemaakt. Ik geloof ook niet dat ze het erg vond gelukkig.

Ik denk dat er binnenkort ook weer wat leuks bij ons gaat gebeuren, want ons personeel is druk met van alles en nog wat. Babbels zegt dat ze de hal heel gezellig gaan maken en dat er iets van een markt komt. Ik heb geen idee wat dat is... misschien kun je het wel eten? Ik hoop in ieder geval dat de mensen die mijn verhaaltjes lezen dan ook weer langs komen. Dan word ik altijd zo heerlijk geknuffeld de hele dag.

Gaap... Ik merk dat ik al weer moe begin te worden. Mijn ene kant is lekker warm geworden, dus rol ik even op de andere kant. Ik ga weer verder slapen en hoop dat u mij en mijn collega's even komt opzoeken met die markt waar ze het steeds over hebben.

Tot gauw!!
Kopje van Dino



De jeugd van tegenwoordig

Maak kennis met enkele van onze pubers! De meeste van deze schatjes zijn al weer een half jaar oud. Er is weinig belangstelling voor omdat ze 'zo gewoon' zijn. Zwart, zwart-wit of nog een beetje verlegen. Voor dat laatste is vaak een slechte start de oorzaak. En toch zijn het stuk voor stuk schatten van dieren. Als er een koppie tussen zit wat u aanspreekt, of u kent iemand die nog op zoek is naar een leuke en lieve jonge kat, kijk dan op onze site voor alle jeugd. Bel of mail ons, want voor onze kinderen maken wij altijd tijd vrij.



Teplak*

Hallo allemaal,

Eerste bericht over Mika (geluksbrenger). De naam Winnie zou te veel verwarring geven aangezien ik het buurpoesje al Twinnie noem. Ze heeft zich prima gedragen tijdens de autorit, thuis gekomen kennis gemaakt met de grote kater, die alleen snuffelde en het goed vond. Nouki is weer echt een fel lapjes poesje, maar vindt het toch reuze interessant. Ze eet goed, staat als eerste bij de bakjes. Ik heb wel wat onderbrekingen gehad vannacht, want ze bleef luid spinnen en haar kopje onder mijn hand duwen om geaaid te worden. Ze heeft een heel lief karakter.

Groetjes Willy



Beste Rixt,

We zijn echt ontzettend blij met Zoë en zij met ons. Het gaat allemaal reuze goed. Na één dag was ze al helemaal gewend aan haar nieuwe huisje. Ze eet en drinkt goed en speelt met alles wat ze tegenkomt. Ook vind ze het heerlijk om op schoot te liggen en te knuffelen.

We zien elkaar in december weer voor haar sterilisatie.

Groeten uit Amsterdam,
Jeroen, Irene en Zoë



Hallo,

Vorige week hebben wij Gozer en Happy bij jullie opgehaald Omdat wij jullie erg begaan vonden met de katten, dachten we jullie vinden het vast leuk om te horen hoe het met ze is. In de bijlage even een paar foto's en ze hebben het erg naar hun zin (en wij ook). Ze spelen lekker samen en eten en drinken goed.

Groetjes Andrew en Wytke



Dag Rixt,

Nog even een paar foto's van spelende katten. Ze zijn niet allemaal even scherp. Maar dat is moeilijk met twee bewegende dieren. Ze spelen met elkaar, lopen soms heel dicht langs elkaar, snuffelen aan elkaars neuzen en hebben het goed samen. Diederick hebben we ook een andere naam gegeven namelijk Freek. Het gaat heel goed met ze. Volgende week willen we proberen Teun naar buiten te laten gaan. Freek loopt in en uit en vermaakt zich prima.

Hopelijk lukt het t.z.t. wat betere foto's te maken. Het geeft even een indruk hoe het met ze gaat. We zijn heel blij met deze twee heren.

Hartelijke groet, Marike

*Fries voor: op de plaats van bestemming

Een laatste groet

Als zwervkat is hij bij ons gekomen. De pus liep uit zijn ogen en neus en hij had gebroken tanden. Wij noemden hem Sasja. Hij werd geopereerd aan zijn gebit, terwijl een oogarts in Dierenkliniek de Wagerenk bij Wageningen zijn ogen onderzocht. Om de ooginfectie te bestrijden kregen wij oogzalf. Alles een gevolg van ernstige verwaarlozing.

Sasja ontwikkelde zich als een prachtige zwarte kater. Het werd een eenheid tussen ons drieën. Hij kwam graag op schoot, speelde veel en hielp onder andere met het uitpakken van de boodschappen. Zelfs trok hij toiletpapier van de rol wanneer wij gebruik maakten van de wc. Zoals de meeste katten was ook Sasja erg nieuwsgierig. Wij wonen in een service-flat en Sasja zat dan op de gang naar voorbijgaande bewoners te kijken. De bewoners vonden dat prachtig.

Na acht jaar kwam opnieuw een zwarte zwervkat naar ons toe, ditmaal een poes. Zij was eveneens verwaarloosd, half verwilderd en vertrouwde geen mensen, zelfs ons niet. Ze had net als Sasja gebroken tanden en kiezen. Wij namen haar mee naar binnen en noemden haar Doeschka. Wanneer zij niet met Sasja overweg zou kunnen, dan hadden wij haar naar het dierenopvangcentrum gebracht. Maar wij stonden versteld. De half-verwilderde poes kon direct met Sasja overweg. Ze sliepen bij elkaar, speelden samen en beiden stonden parmantig naast elkaar in de gang naar onze burens te kijken. Ze waren onafscheidelijk. Met veel geduld hebben wij Doeschka begeleid. Ze ging ons vertrouwen en werd een lieverd.

Toen sloeg het noodlot toe. Sasja werd ongeneeslijk ziek. Specialisten constateerden een ernstige vorm van kanker met uitzaaïngen naar zijn hersens, longen

en nieren. Zij adviseerden om Sasja in te laten slapen, voordat hij zou gaan lijden. Onze dierenarts heeft hem bij ons thuis laten inslapen. Voor zijn overlijden strekte Sasja nog zijn poot naar Doeschka, bedoeld als laatste groet.

Enkele weken later lag Doeschka op mijn schoot. Plotseling keek zij omhoog, sprong van mijn schoot en rende naar het balkon en keek langs de spijlen naar beneden. Daar stond een zwarte kater met zijn blik op Doeschka gericht. Hij leek precies op Sasja. Doeschka dacht dat hij Sasja was en gilte het uit net alsof ze wilde zeggen; 'Sasja! Ik ben het, Doeschka, kom gauw boven, dan zijn we weer samen!' Maar het was Sasja niet en de kater verdween in de struiken, Doeschka bleef vertwijfeld achter.

Mijn vrouw en ik waren geschokt door zoveel dierenliefde. Doeschka zal tot het einde van haar leven bij ons blijven!

Fam. van der Berg
Donateurs uit Arnhem



Over Kat in Nood, Drachtstercompagnie

De doelstelling van de stichting is de opvang van niet- of moeilijk herplaatsbare katten. Het betreft veelal katten op hoge leeftijd of met een handicap. Ook katten van particulieren die niet meer thuis verzorgd kunnen worden zijn bij ons welkom. Deze katten komen uit het gehele land omdat zij vanuit veel asielen niet plaatsbaar zijn. Daarnaast worden deze katten niet opgenomen door asielen. Als gevolg daarvan zouden de dieren -na verloop van tijd- moeten worden afgemaakt. Wij vinden dit niet juist omdat ook deze katten recht hebben op een liefdevolle verzorging!

De inkomsten van de stichting komen voornamelijk uit donaties, giften van particulieren en legaten of erfenissen. Tevens kennen wij een adoptiefonds waarbij men één of meerdere poezen voor een bepaald bedrag per maand kan adopteren. Stichting Kat in Nood ontvangt geen subsidies.

Stichting Kat in Nood is door de belastingdienst aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Kat in Nood hoeft daarom geen successierecht of schenkingsrecht te betalen over de erfenissen en schenkingen die zij ontvangt. U heeft als donateur van een ANBI ook een belastingvoordeel: u kunt uw giften van de inkomsten- of vennootschapsbelasting aftrekken binnen de daarvoor geldende regels.

Daarnaast is de stichting in het bezit van het Keurmerk Goed Besteed (KGB). Wanneer een goed doel het Keurmerk Goed Besteed heeft, kunt u er van op aan dat er toezicht plaats vindt op de genoemde organisatie. Dan weet u dat er controles zijn op het bestuur, beleid, bestedingen, fondsenwerving en verslaglegging van het bewuste goede doel.

Ik geef mij op (aankruisen):

- als donateur voor minimaal € 17,50 per jaar. Stuur mij een acceptgiro voor de betaling.
- voor financiële adoptie van kat(ten) à € 11,50 per maand. Stuur mij een machtigingsformulier voor de betaling.

In beide gevallen ontvangt u het 'Zwervertje'

Naam

Adres

Postcode/woonplaats

Datum

Handtekening

Stuur de bon naar: Stichting Kat in Nood, Sannige Wyk 5a, 9222 LE Drachtstercompagnie

INbeeld



Govert Groenier

eindeloze droom
onraad opent de ogen
INbeeld geschoten